

..... Σ Η Μ Α

Ο.- " Ποντιακοὶ "Αντίλαλοι " .Λαογραφικὴ ἔκπομπὴ τοῦ σταθμοῦ μας, ποῦ μεταδίδεται με ἐπιμέλεια τοῦ συνεργάτη μας Στάθη Ἐδοσταθιάδου.Κείμενο τοῦ ἰδίου.

.....τὸ σῆμα σβύνει.....

Ο.- "Ἐρθεν κι'ὸ Καλομηνάς, γάλαν φᾶ ὄνταν πεινάς.

Αὐτὰ λέγει ἡ ποντιακὴ παροιμία γιὰ τὸ μῆνα Μᾶη. "Αποκαλεῖται " Καλομηνὸς ὁ Μᾶης, καλὸς μῆνας. Καί εἶναι πράγματι ὁ καλότερος, γιὰτὶ ἔχει τὴν ὀμορφότερη φύση. Καταπράσινα τὰ βουνὰ τοῦ Πόντου, ἀνθοσπαρμένα ἀπὸ μανουσίκια, τουτουγιάδες κι' ἀμάραντα. Μιά εὐωδία μεθυστικὴ σκορπάει στὶς λαγκαδιές, ὅπου ροβολάει ὁ τσοπάνης με τὰ πρόβατα ἀντιλαλώντας στὶς πλαγιές ἕνα μακρόσυρτο ἔρωτικὸ τραγοῦδι. Ἡ ὀμορφὴ φύση τοῦ πλημμυρίζει τὴν καρδιά με πλοῦσια αἰσθήματα. Ἄνεβαίνει στὰ Παρχάρια, στὰ φηλά, ὅπου θά περάση κι' αὐτὸ τὸ καλοκαίρι. Ἐκεῖ θά πιῇ τὸ γάλα τὸ ἀγνὸ, θά ἀνασάνη στὴ μυρωμένη ἀτμόσφαιρα, ὄμως καί θά ἀναζητᾶ στὰ ὀρμάνια καί στὶς λαγκαδιές τὴν ὀμορφὴ κόρη ποῦ ἀγαπᾷ. Ἡ κόρη αὐτὴ θέλησε νὰ γίνη Ρωμᾶνα, ἀνέβηκε στὸ Παρχάρι, ὅπου θά ἐξασκηθῇ στὴ βουκολικὴ ζωὴ, κοντὰ στὶς γρηές Παρχαρωμάνες, γιὰ νὰ κληρονομήσῃ ἀπ' αὐτές τὸ ἀξίωμα τῆς τσοπάνισσας στὴ μόνιμη περίοδο τοῦ Καλοκαιριοῦ.

"Ἡ κόρη" ἔπῃεν ὄν Παρχάρ' νὰ γίνεταί Ρωμᾶνα
καί γιὰ τ' ἀτέν θά γίνουμαι καί κυνηγός σ' ὀρμάνια.

.....λύρα, τραγοῦδι.....

Ο.- Εἶναι ἡ χώρα τοῦ Πόντου κυρίως ὀρεινὴ. Μέσα σ' αὐτὴν τὴν ἀτμόσφαιρα ~~ἐξησῶν~~ οἱ Ἑλληνο-πόντιοι ἔζησαν τρεῖς ὀδύμηρες χιλιετηρίδες μιὰ ζωὴ γαλήνια, εἰδυλλιακὴ.

"Ὅταν τὰ σύνορα τῆς χώρας ἦσαν ἀσφαλισμένα ἀπὸ τοὺς βάρβαρους, οἱ πολεμιστὲς ἄκριτες γίνονταν ἀκούραστοι δουλευτὲς τῆς γῆς. Ἀπ' τὴ δουλειὰ ἐξασφαλίζεται ἡ χαρὰ καί ἡ εὐτυχία τοῦ σπιτιοῦ. Νιοὶ καί γέροι στὴ δουλειὰ, στὸ μὸχθο, στὴ διαρκὴ πᾶλη τῆς ζωῆς. Κι' ὅταν ἡ τύχη τὸ φέρει, ~~ζο~~ νοίγεται καί ὁ ὀρόμος τῆς ξενιτιάς, ποῦ θά ὀδηγήσῃ τοὺς ἀκάματους βι

παλεστές σέ χώρες μακρινές. Έκεί θα έργαστοϋν σιληρά χρόνια, όμως θα έχουν πάντα τή σκέψη στη γή τήν πατρική, ώσπου θάρθη ή εύλογημένη ή ώρα τοϋ γυρισμοϋ.

Μέ τήν άνοιξη τά ποντιόπουλα ξεκινοϋν για τήν ξενητιά και ποιός ξέρει πιο φθινόπωρο θα πάρουν τόν δρόμο τής επιστροφής;

Άκοϋστε τόν καθμό τοϋ νιοϋ για τήν άγαπημένη του, τήν ώρα τοϋ άποχωρισμοϋ.

"Ερθεν κουλι μ'ή άνοιξη και πώς θα ξενητεύω;

Τά έμορφα τό μάτοπα σ', που θ'άφήνω και φεύω;

.....λύρα, τραγούδι.....

Ο.- Αύτή είναι ή ζωή: Γιομάτη από χαρές, αλλά και από καθμούς. Παρήγορη έλπίδα μονάχα τό λαμπρό φώς της, που λούζει στην εύτυχία του τά όνειρα και τούς πόθους των ανθρώπων. Μακριά από σατανικές σκέψεις, πάνω από ύλικούς υπολογισμούς, ό πόντιος άγαπά τήν έιλεκτή του. Όλα στον κόσμο για αυτόν είναι άχρηστα, άσήμαντα κοντά στην άγαπημένη του.

Τή καρδίας τμ ή χαρά και όλια τά μουράτια
έράεφα και εύρ'άτα άπές σ'έσά τό μάτια.

ελευθερία σ'έρένανες, βασιλιάς παλατιού, δεσπότης

.....λύρα, τραγούδι.....

Ο.- Μέ τό χορό " κότσαρι " κλείνομε τό σημερινό μας πρόγραμμα.

.....λ ό ρ α

Είαν κι'εύλογίαν σοί καματερούς που δουλεύνε σά χωράφια, σ'άργαστέρια σό ρασίν και σή θάλασσαν κι'έπ'έκει τραγουδοϋν και χορεύνε χαρεμά δίχως νεγκασίαν.

..... Σ Η Μ Α

Ο.- Άκούσατε τή λαογραφική μας έκπομπή " Ποντιακοί Άντίλαλοι " που γράφει και επιμελείται ό συνεργάτης μας Στάθης Εύσταθιάδης.

.....τό σήμα σβύνει.....